

Escolma de Cantigas do Apalpador

Fonte: A Gentilha do Pichel (<http://agal-gz.org/blogues/index.php/gent>)

Nana do Apalpador

xaime da guarda

Dorme meu neno, dorme carabeliño
que sae o Apalpador, do seu acochiño
e baixa dos montes, cheiño de frío
e quere atoparte, no leito dormido.

Dorme meu anxo, que o Apalpador
quenterá ben a lareira
co seu mouro carbon
dorme dozura, que e carboeiro
e quenta as mantiñas
e amornache o leito..

Dorme que ben, a apalparche
e aloumiñarche a barriguiña
e a deixarche para o almorzo
castañas ben quentiñas...

Dorme que fora, caen folerpas frias
e o Apalpador fai o seu traballo
para encher as barriguiñas
dos meniños rebuldeiros
e das fermosas neniñas
dorme..dorme meu ben
dorme miña rosiña...

A NOITE DO APALPADOR

Xurxo Valcarlcel

Esta noite feiticeira,
loguiño de te durmir,
entre a neve silandeira
o Apalpador ha de vir.

Baixará dende a Rogueira,
devesa moi misteriosa,
onde habitan a bidueira
e a faia máis preciosa.

Por Campelo pasará,
por Mostaz e por Moreda,
en Esperante estará,
e tamén irá a Noceda.

Por Pacios, por Mercurín,
por Folgoso e A Seara...
como non, Ferramulín,
igual verá a súa cara.

Cubrirao a nevarada,
a boina branca terá,
e a toda casa abrigada
a sorpresa levará.

O carboeiro imponente
moitos traballiños ten,
palpar barrigas da xente
e facer carbón moi ben.

Os rueiros serán seus
na xeadá escuridade,
entrará en casa dos teus
coa súa inmensa bondade.

Irá polo corredor
sen facer ningún ruído,
retirá o cobertor
por ver quen está durmido.

Sexas neno ou rapariga,
durante a noite cumprida,
tocarache na barriga
e verá que está mantida.

E con agarimo fondo,
dende o seu corazón puro,
pedirá con falar dondo
que non teñas porvir duro.

E ó acordares co abreinte
sentirás un arrecendo,
de castañas, seu presente,
que poderás ir comendo.

Non busques logo a compañía
de quen che quere mantenza,
pois xa estará na montaña
na cabana da fervenza.

Sempre alí con Novoneyra,
o cantor dos tesos cumes,
sentados xunto a lareira
quecendo con moi bos lumes.

Maruxa de Baio
(alcume de Sofía de Labañou)

Aí o vén o apalpador
pra facerche a revisión
se medraches ou minguaches
en talla e en musculación

Aí vén o apalpador
non é mestre nin doutor
é un vello das montañas,
onde crían as castañas

pra che dar a boa mantenza
da señora natureza.

Vén do Courel...que ben !
Vén dos Ancares...que grande !
Vén do Souto máis retorto
onde aínda moucha o moucho.

Cé Orquestra Pantomima

Esta cantiga non é do apalpador senón do seu irmán da Terra de trives, O Pandigueiro.

CARTA Ó PANDIGUEIRO

Pandigueiro na noitiña
pandigueiro venme axiña
que compre ben quentiña
uns purgazos na leitiña

Da cabeza grande baixa pandigueiro
ven cás lambetadas para os mais pequenos

Cá corroza ó lombo e as chancas nos pés
corre pandigueiro trainos de comer

Sae da túa cova, achégate a min
e cunha manciña tocarasme ti.

Unha apalpadiña cando esté a durmir
e o meu bandulliño comeza a sorrir

Pasarei a noite soñando contigo
pola mañanciña busco o regaliño

Enriba da mesa ben colocadiño
castañas cocidas en leite fervido

Pandigueiro na noitiña
Pandigueiro venme axiña
Que compre ben quentiña
Uns purgazos na leitiña